

De weg kwijtraken en terugvinden!

We leven in de tijd voor Pasen. Nog een paar weken en we vieren het feest van de opstanding. Het feest van nieuw leven. In het Paasfeest vieren we de *kern van ons geloof*. Jezus wordt gekruisigd, in een graf gelegd, een drie dagen later staat Hij op uit de dood. Hij leeft.

Hier worstelen veel mensen. Ons verstand kan niet bevatten dat Jezus opgestaan is uit de dood. - *Dus dan is het niet zo* - denken veel mensen, vooral hier in de Westerse wereld. Maar er zijn veel mensen die het wel geloven. Men gaat uit van zo'n 2,2 miljard (op een wereldbevolking van ca. 8 miljard).

De dood is overwonnen!

Jezus is niet alleen een historisch persoon, die 2000 jaar geleden leefde op deze aarde. Hij leeft en heeft de mensheid weer teruggebracht bij de Vader. *Hij heeft ook onze dood overwonnen. Hij heeft ook ons het leven gegeven.*

Als eerste van alle mensen is Hij opgevaren naar de Hemel, *in een mensenlichaam*, dat vieren we met Hemelvaart.

En door de uitstorting van de Heilige Geest zijn we voor altijd in verbinding met God. Dat vieren we met Pinksteren.

Er is een moment geweest, *voor de meesten van ons*, dat we ontdekten dat we kinderen van God zijn. Sommigen zijn dat misschien nu *aan het ontdekken*. Ik heb een paar weken geleden het verhaal van de verloren zoon gelezen. Er is voor de meesten van ons, een moment geweest dat we ontdekten dat de Vader met open armen staat te wachten tot Hij ons kan omhelzen. Totdat Hij jou Zijn leven kan laten ervaren. We beginnen onze reis op aarde allemaal als verloren zonen en dochters. Dat is ons vertrekpunt. Paulus zegt het als volgt.

1 Korintiërs 15

²⁰Maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als de eerste van de gestorvenen. ²¹Want zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. ²²Zoals allen sterven in Adam, zo zullen allen ook tot leven komen in Christus.

En als we Jezus ontmoeten, dan ontdekken we dat kinderen zijn van Vader. Jezus is de weg naar de Vader:

Johannes 14

⁶Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij. ⁷Als jullie Mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie Hem, want jullie hebben Hem zelf gezien.'

Dat is een geweldige ontdekking!

In die ontmoeting met Jezus gebeurt veel.

We komen thuis – er komt een diepe rust in je leven – er is ook hoop – hoop op een betere wereld – hoop voor de toekomst – angst verdwijnt – we ervaren vergeving – we ervaren zijn oneindige liefde.

Geloven gaat veel dieper dan een verstandelijk weten. Het gaat om iets wat je met *alles* wat je bent, ervaart. Met hoofd, met je hart, met alles wat in je is.

We hebben geloofservaringen nodig in ons leven. *En die zijn er vaak ook wel.* De krachtigste geloofservaringen vinden plaats op momenten van groot lijden/verdriet/wanhoop of op momenten waarop we onuitsprekelijke liefde ervaren of voelen.

Ik herinner me dat het overlijden van mijn moeder, toen ik 15 jaar oud was, het verdrietigste moment van mijn leven was, en op hetzelfde moment een geloofservaring was. De nabijheid van God... - *Dat is een voorbeeld van groot lijden-*.

Een voorbeeld van onuitsprekelijke liefde was de geboorte van onze vier kinderen. Er gebeurt iets van binnen, wat ik een geloofservaring zou willen noemen. Je voelt diezelfde onvoorwaardelijke onmetelijke liefde voor je kind. Het is liefde die rechtstreeks van Gods troon komt. Het is dezelfde onvoorwaardelijke onmetelijke liefde waarmee hij ook van jou houdt. - *Dat is een voorbeeld van grote liefde-*

God laat zich zien. God laat zich kennen. Heel persoonlijk en krachtig. God is bij je op momenten van groot verdriet. God is bij je op momenten van grote vreugde. Als kinderen van God weten we dat we nooit meer alleen zijn. Dat is waarom Jezus is gekomen. Hij brengt ons in verbinding met de drie-enig God. We zijn burgers of inwoners van zijn Koninkrijk.

Kolossenzen 1

¹²*Breng dus met vreugde dank aan de Vader. Hij stelt u in staat om te delen in de erfenis die alle heiligen wacht in het licht.* ¹³*Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon,* ¹⁴*die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden.*

We horen bij een ander Koninkrijk. Het rijk van zijn geliefde zoon! We zijn verlost, we zijn vergeven! Is dat goed nieuws? Ja, dat is geweldig nieuws!

Onze reis met God begint altijd, wanneer wij de juiste houding hebben: *nederig, kwetsbaar vaak, vermoeid, belast.* We zijn ons bewust van onze beperktheid en ook bewust van Gods grootheid. Je kunt alleen in nederigheid de reis met God maken. De reis met God is een reis die zich kenmerkt door overgave.

We leggen ons leven in Zijn hand.

Dat is waarom Jezus zegt:

Matteus 16

²⁴*... 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen.* ²⁵*Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden.*

Jezus nodigt ons uit om Hem te vertrouwen. Om niet op jezelf te vertrouwen (*jezelf verloochenen*).

Als je op jezelf vertrouwt (in plaats van op de Heer), verlies je het leven weer. Maar als je een leven leeft van 'overgave' dan zal je het leven dat je ontvangen hebt, ook behouden.

We spreken de laatste tijd veel over de 'reis van ons leven met God'. Gedurende ons leven zal deze spanning er altijd zijn:

Leven in overgave	Leven op eigen kracht
Vertrouwen op God	Vertrouwen op jezelf
Vertrouwen op zijn genade	Vertrouwen in het houden van de wet (eigen verdienste)

Onze reis met God begint altijd met een ervaring van zijn liefde en genade. We geven ons over. We leggen ons leven in Zijn hand.

En vaak ongemerkt en onbedoeld, is de vreugde over zijn liefde vervangen door een gevoel van falen (of van trots) vanwege het al dan niet houden van de wet. Beiden (gevoel van falen en trots) zijn funest, beiden zijn gebaseerd op je eigen kracht, beiden zijn gebaseerd op je eigen inspanning.

De wet van Mozes lezen we in Exodus 20

¹Toen sprak God deze woorden:²*Ik ben de HEER, uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd.*

³*Vereer naast Mij geen andere goden.*

⁴*Maak geen godenbeelden, ...*

⁷*Misbruik de naam van de HEER, uw God, niet, want wie zijn naam misbruikt laat Hij niet vrijuit gaan.*

⁸*Houd de sabbat in ere als een heilige dag...*

¹²*Toon eerbied voor uw vader en uw moeder. Dan zult u lang leven in het land dat de HEER, uw God, u geven zal.*

¹³*Pleeg geen moord.*

¹⁴*Pleeg geen overspel.*

¹⁵*Steel niet.*

¹⁶*Leg over een ander geen vals getuigenis af.*

¹⁷*Zet uw zinnen niet op het huis van een ander, en evenmin op zijn vrouw, op zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel, of wat hem ook maar toebehoort.'*

Wat is er tegen op de wet?

Eigenlijk niets. De meeste mensen kunnen ook wel instemmen met de inhoud, denk ik. Het zijn goede voorschriften. Logisch, want de Heer heeft ze gegeven via Mozes, aan het volk Israël. De wet is goed. De wet stelt grenzen, geeft richting aan een volk dat leeft in de tijd voor Jezus komst.

De dood is *nog niet* overwonnen. De relatie met God is *niet* hersteld. Pasen, Hemelvaart en Pinksteren hebben *nog niet* plaatsgevonden. Paulus zegt:

Galaten 3

²⁴*Kortom, de wet hield ons onder toezicht totdat Christus kwam, opdat we rechtvaardig verklaard zouden worden op grond van geloof.* ²⁵*Maar nu het geloof gekomen is, staan we niet langer onder toezicht,* ²⁶*want door dit geloof bent u allen kinderen van God, in Christus Jezus.*

Door het geloof, door het vertrouwen op Gods liefde en genade, zijn we kinderen van God. We zijn niet meer alleen. God is bij ons. We zijn één met Hem,

verbonden met Hem. Nu het geloof gekomen is staan we niet meer onder toezicht van de wet. Het is niet meer nodig. De wet is goed, niets mis mee. De wet is bedoeld voor mensen die niet kunnen leven in verbinding met God.

Jezus geeft ons een nieuw gebod:

Marcus 12

²⁸Een van de schriftgeleerden die naar hen geluisterd had terwijl ze discussieerden, en gemerkt had dat Hij hun correct had geantwoord, kwam dichterbij en vroeg: 'Wat is van alle geboden het belangrijkste gebod?' ²⁹Jezus antwoordde: 'Het voornaamste is: "Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer; ³⁰heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht." ³¹En daarna komt dit: "Heb uw naaste lief als uzelf." Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.'

- God liefhebben
- Jezelf liefhebben
- Je naast liefhebben zoals jezelf

Dat is de wet van de liefde. Het is niet meer een wet met voorschriften die we NIET moeten doen, het zijn geboden met voorschriften die we WEL mogen doen.

Het is een wet, het zijn geboden die we allen kunnen vervullen als we verbonden zijn met God. We kunnen onszelf alleen op een gezonde manier liefhebben als we Gods liefde voor ons ervaren. En vanuit die liefde, mogen we ook de ander liefhebben.

De meest voorkomende manier om de weg kwijt te raken is om weer te gaan leven alsof Jezus NIET gestorven is, NIET opgestaan is, GEEN verlossing en vergeving gebracht heeft, NIET naar de Hemel gegaan en Zijn Geest NIET uitgestort heeft.

Dit komt zo vaak voor... Het ziet er altijd geestelijk en vroom uit (net zoals de schriftgeleerden leefden). Maar het is een stap terug in de tijd – terug naar het oude verbond

MAAR GELUKKIG IS JEZUS GEKOMEN, WE LEVEN IN EEN ANDERE TIJD – HET NIEUWE VERBOND

Alles draait om onze dagelijkse verbinding met God.

Een verbinding vanuit een nederige houding. 'Ik heb U nodig, Heer'. Je kunt altijd weer terug op Gods Weg stappen!!

AMEN
GEBED